

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 lipca 2011 r. — Edwin Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Eliowi Fiorucciemu

(Sprawa C-263/09 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 52 ust. 2 lit. a) — Słowny wspólnotowy znak towarowy „ELIO FIORUCCI” — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na prawie do nazwiska zgodnie z prawem krajowym — Kontrola przez Trybunał dokonanej przez Sąd wykładni i stosowania prawa krajowego — Uprawnienie Sądu do zmiany decyzji izby odwoławczej — Granice*)

(2011/C 252/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Edwin Co. Ltd (przedstawiciele: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro i M. Balestrieri, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: O. Montalto, L. Rampini i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy), Elio Fiorucci (przedstawiciele: A. Vanzetti i A. Colmano, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie T-165/06 Elio Fiorucci przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 kwietnia 2006 r. (sprawa R 238/2005-1) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku i stwierdzenia jego wygaśnięcia między Eliem Fioruccim a Edwin Co. Ltd., ze względu na naruszenie prawa poprzez błędną wykładnię art. 8 ust. 3 Codice della Proprieta Industrialne.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części oddalone i w części odrzucone.*
- 2) *Przedstawione przez E. Fiorucciego żądanie zmiany wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie T-165/06 Fiorucci przeciwko OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) zostaje odrzucone.*
- 3) *Edwin Co. Ltd i Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrywają odpowiednio swoje własne koszty oraz solidarnie trzy czwarte kosztów poniesionych przez E. Fiorucciego.*
- 4) *E. Fiorucci pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht Kassel — Niemcy) — Joao Filipe da Silva Martins przeciwko Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Sprawa C-388/09) ⁽¹⁾

(*Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 15, 27 i 28 — Artykuły 39 WE i 42 WE — Były pracownik migrujący — Działalność zawodowa wykonywana w państwie członkowskim pochodzenia oraz w innym państwie członkowskim — Emerytura w państwie członkowskim pochodzenia — Emerytura wypłacana przez oba państwa członkowskie — Odrębny system zabezpieczenia społecznego pokrywający ryzyko niesamodzielnności — Istnienie w innym, dawnym państwie członkowskim zatrudnienia — Możliwość fakultatywnego zachowania przynależności do tego systemu — Zachowanie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego po powrocie do państwa członkowskiego pochodzenia*)

(2011/C 252/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundessozialgericht Kassel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Joao Filipe da Silva Martins

Strona pozwana: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundessozialgericht — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego dotyczących swobodnego przemieszczania się i zabezpieczenia społecznego pracowników migrujących, a w szczególności art. 39 WE i art. 42 WE oraz art. 27 i 28 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego dla pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Były pracownik migrujący otrzymujący emeryturę w swym państwie pochodzenia i w swym byłym państwie miejsca zatrudnienia i uprawniony w tym ostatnim państwie do zasiłku pielęgnacyjnego („Pflegegeld”) niemającego odpowiednika w systemie zabezpieczenia społecznego państwa pochodzenia — Zachowanie prawa do tego zasiłku po powrocie do państwa pochodzenia

Sentencja

Wykładni art. 15 i 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by osoba znajdująca się w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu